

Man har støttet det navnlig ved et Laan paa 100,000 Kr. til et Dampskib, og det har man gjort, fordi man ansaa det for rigtigst at gøre, hvad der kunde gøres fra Statens Side, for at danske Undersaatter kunde blive delagtige i det store og lønnende Fiskeri, der drives af de fleste søfarende Nationer oppe under Island. Dette Fiskeri tiltager jo i Betydning fra Aar til Aar. Efterhaanden som de hjemlige Fiskevande udtømmes, eller i alt Fald Fangsten bliver mindre lønnende end tidligere, tyr man derop for at deltage i Fangsten deroppe. England har f. Eks. i afvigte Aar haft ikke mindre end 65 Dampskibe deroppe paa Fiskeri, og det aarlige Udbytte af Islandsfiskeriet beløber sig til et saa overordentlig højt Beløb som 18 Millioner Kr. Det er da en ganske berettiget Sag, at vi Danske ønske at faa Del i det store Udbytte. Det er klart, at vi, som kunne fiske paa vorl Søterritorium, og som, fordi Island er under dansk Højhed, selvfølgelig have forskellige Fordele forud for fremmede Fiskere deroppe, burde kunne deltage i dette Fiskeri med mindst lige saa meget Udbytte, som de fremmede Nationer. Naar det hidtil ikke har været Tilfældet, ligger det i to Ting. Dette Fiskeri kræver selvfølgelig for det første en fleraarig Øvelse og Routine, som Folk ikke straks kunne tilegne sig. Der har her uddannet sig en Tradition, der rækker et Par Aarhundreder tilbage for de store fiskeridrivende Nationer, Englændernes, Frantsmændenes og Hollændernes Vedkommende. Naar vi nu slaar ind paa det, er det jo klart, at vi ikke i de første Aar kunne naa i rent teknisk Henseende i Højde med vore Konkurrenter. Det er imidlertid noget, der fra Statsmagtens Side ikke er noget at gøre ved. Den anden Hovedgrund til, at Fiskeri ikke er saa lønnende for os som for fremmede Fiskere, er den, at vore Skibe have maattet asurere saa overvættede meget dyrere end de fremmede Skibe. Naar vi tage Englænderne, have de deres gjenfaldige Assurance-selskaber, hvor de kunne asurere deres Fiskeridampskibe for omtrent 2 pCt. af Værdien. Vore Skibes Assurance udgør omtrent 8 pCt. af Værdien. Det er klart, at denne forskellige Assurance alene er tilstrækkelig til at bevirke, at vore Skibe ikke kunne drive Fiskeri deroppe med tilstrækkeligt Udbytte. Nu vil man sige: Ja, hvad er der vundet ved paa kunstig Vis at fremkalde et Fiskeri deroppe? Dertil vil jeg svare, at det er nødvendigt, at man i de første Aar hjælper dette Fiskeri paa Fode. Naar det først er i Gang, og flere deltager i det, behøver Staten ikke at træde til paa den Maade, som hidtil er sket, naar der kommer

flere danske Fiskedampskibe derop, kunne de formodentlig lige saa godt som Englænderne danne et gensidigt Assurance-selskab, hvilket er umuligt for Øjeblikket, da der kun er to. Desuden understøtte vi jo fra Statens Side Assuranceforeningen af de Sejlskibe, som drive Fiskefangst, med 20,000 Kr. Det er da rimeligt, at Staten ogsaa yder Tilskud til disse danske Dampskibsartøjer, som bryde Banen for dansk Storbahsfiskeri oppe under Island.

Det næste Vædringsforslag skal jeg ikke udtale mig om paa dette Punkt, jeg skal reservere det til § 26. — Vædringsforslagene under Nr. 41—42 gaa ud paa Tilskud til tekniske Skoler, der gives ganske efter de sædvanlige Regler.

Under Nr. 43—44 er der stillet Forslag angaaende Honorar til Patentkommissionens Medlemmer og Medhjælp til Patentkommissionen. Forslaget under Nr. 43 angaar det juridiske Medlem af Patentkommissionen. Hans Lønning er ansat til 3,200 Kr. Den Lønning er ganske vist for Øjeblikket passende, idet hans Forretninger ere ret betydelige nu, medens Patentkommissionen er i sin Begyndelse. Man formoder imidlertid — ganske sikkert er det jo ikke — at senere, naar Kommissionen er kommen i Gang med sit Arbejde, vil det juridiske Medlems Forretninger aftage, derfor har man ikke villet binde sig til den forholdsvis høje Lønning, men foreskrevet at bevilge de 1,200 Kr. ekstraordinært. Forslaget under Nr. 44, som angaar en Medhjættelse, gælder to tekniske Assistentter, der ere foreslaaede lønede med 3,000 Kr. Det er en forbausende høj Løn. Den er motiveret fra den højstærede Ministers Side derved, at der kræves dygtige Polyteknikere til denne Stilling, og at Arbejdet tager deres hele Dag, saa at de ikke kunne have Bibejættelse. Disse Betragtninger kunne naturligvis nok føre Udvalget ind paa at gaa med til højere Lønninger til tekniske Assistentter, end man ellers giver Assistentter, men saa højt, som den ærede Minister har foreslaaet det, nemlig til 3,000 Kr., har man dog ikke villet gaa. Vi have foreslaaet at holde Lønnen paa 2,500 Kr., altsaa en Medhjættelse af Beløbet med 1,000 Kr.

Jeg gaar saa over til § 26. Det første Punkt er Vædringsforslag under Nr. 174, at der bevilges til Dækning af muligt Understud ved en Udstilling for Industri- og Haandværk, Landbrug m. m. i Nykøbing paa Falster i 1895 5,000 Kr. Jeg skal her bemærke, at Nykøbing Borgere have sikret 5,000 Kr. til denne Udstilling. Byraad og Amtsråd tilsammen noget over 1,000 Kr., og det maa derfor anses for rimeligt, at